

nogen større Opgave med Hensyn til Ordningen af selve Tilsynet eller en eventuel Sammenarbejden af dette med Dampskibstilsynet. Om dette Punkt udtalte Kommissionen i sin den 9. Marts 1909 afgivne Betænkning følgende:

„Hvad derimod Lovudkastets Bestemmelser om den nuværende Ordning af Tilsynet angaar, deler Kommissionen de Anskuelse, der allerede kom til Orde i den Betænkning, der afgaves af den ved allerhøjeste Ordre af 23. December 1897 og 12. Marts 1898 nedsatte Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af nye Bestemmelser vedrørende danske Dampskibe og lignende Fartøjer (jfr. ovenfor). Den nævnte Kommission antydede en Ordning i Lighed med den engelske „Board of Trade“'s med fast ansatte, under et Hoveddepartement sorterende Inspektører eller en Ordning svarende til den ved Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889 foreskrevne. Mulig kunde man dog ogsaa tænke sig en Ordning i Lighed med det af det tyske „See-Berufsgenossenschaft“ etablerede Tilsyn. Afgørelsen af, hvilken af disse Ordninger man bør foretrække, kræver imidlertid betydelige Forundersøgelser, som Kommissionen har ment kunde opsættes, indtil Bestemmelser om Lastelinie m. m. og en Revision af Loven om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. toges op til Overvejelse. Den foreslaaede Tilsynsordning, der i det væsentlige er bygget paa de samme Principper, som Dampskibstilsynet, anser Kommissionen dog for fuldt anvendelig, selv om man altsaa, som anført, tænker sig, at Forholdene efterhaanden vilde medføre, at man gaar over til en Ordning som ovenfor antydet.“

Det af Kommissionen udarbejdede Lovforslag holdt sig i øvrigt meget tæt op ad Loven af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer, og Tilsynet ordnedes paa samme Maade som Dampskibstilsynet, men nogen Samarbejden af de to Tilsyn blev der saaledes ikke Tale om. Forslaget forelagdes i Rigsdagssamlingen 1908—09, se Rigsdagstidende 1908—09, Tillæg A. Sp. 4081, Tillæg B. Sp. 2273 og Tillæg C. Sp. 2243 og 2327. Det vedtoges uden væsentlige Ændringer og ophøjedes til Lov som *Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m.* Af de til Loven hørende administrative Bestemmelser skal særligt nævnes Bekendtgørelsen af 30. December 1909 angaaende nærmere Forskrifter for Tilsynet med Sejlskibe m. m.

Jævnside med eller rettere forud for den danske Lovgivning om Foranstaltninger mod usødygtige Skibe havde den udenlandske Lovgivning paa disse Omraader udviklet sig — i store Træk ret ensartet —, idet de engelske Regler næsten overalt havde været Forbilledet, om end i forskellig Grad. Trangen til en nærmere Forstaaelse paa dette Omraade mellem de forskellige Lande blev derfor stadig stærkere, hvortil det i særlig Grad hidrog, at adskillige Stater efterhaanden gjorde deres Regler anvendelige paa udenlandske Skibe under Opholdet i vedkommende Staters Havne. De forskellige Lande, der stod i stadig Forbindelse med hinanden over Søen, søgte derfor at opnaa gensidig Anerkendelse af hverandres Lovgivning. I Spidsen for denne Bevægelse gik England og Frankrig. Ogsaa Danmark har taget Del i denne Bevægelse, og de danske Bestemmelser, der tager Sigte paa Skibes Sødygtighed, har efter visse Ændringer vundet Anerkendelse saavel i England som i Frankrig i Løbet af de sidste Aar. Med Norge er der truffet en tilsvarende Ordning, der dog endnu kun har midlertidig Karakter. Disse Forhandlinger med Udlandet saavel som den tekniske Udvikling, Indførelsen af Radiotelegrafen om Bord i Skibe og den høje Standard med Hensyn til Bygning og Udrustning af Skibe, som den nordamerikanske Regering efterhaanden har opstillet, har givet Anledning til en stadig Udvikling af de danske Bestemmelser, der i alt væsentligt har gaaet i skærpene Retning. I 1911 maatte Regeringen saaledes skride til en Ændring af Dampskibs-Tilsynsloven af 1903, blandt andet for at skaffe sig friere Hænder til Forhandlingerne med Udlandet. Ændringsforslaget, der forelagdes i Rigsdagssamlingen 1910—11 (se Rigsdagstidende 1910—11, Tillæg A. Sp. 2171, Tillæg B. Sp. 59 og 77 og Tillæg C. Sp. 85 og 101), vedtoges næsten uforandret og ophøjedes til Lov som *Lov Nr. 2 af 3. Januar 1911*. I Forbindelse hermed optryktes Loven af 13. Februar 1903 med de vedtagne Ændringer i Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911 (i det følgende citeret som Dampskibs-Tilsynsloven).

Fremdeles indførtes en tilsvarende Ændring i Sejlskibs-Tilsynsloven af 14. Maj 1909 ved *Lov Nr. 130 af 29. April 1913*, se Rigsdagstidende 1912—13, Tillæg A. Sp. 3059, Tillæg B. Sp. 543 og 1807 samt Tillæg C. Sp. 145 og 967, hvorefter Loven af 14. Maj 1909 optryktes i Forbindelse med Ændringerne ved Bekendtgørelse Nr. 131 af 29. April 1913 (i det følgende citeret som Sejlskibs-Tilsynsloven).